

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: Z. B., narozená X, bytem X,
zastoupená: Doc. JUDr. et Mgr. Jan Brázda, Ph.D. LL.M., advokát se
sídlem Malá 43/6, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, Odbor vnitřních věcí
a krajský živnostenský úřad, se sídlem Škroupova 18, 304 13 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 22.7.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022 č.j. PK-
VVŽÚ/5304/22,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 22.7.2022 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen **žalovaný** či **krajský úřad**) ze dne 24.6.2022 č.j. PK-VVŽÚ/5304/22, jehož kopie byla následně připojena a jímž bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Komise pro projednávání přestupků obce Žihle (dále jen **přestupková komise**) ze dne 4.4.2022 č.j.: ZIH/398/2022, sp. zn.: 56/20, kterým přestupková komise v souladu s § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), zamítla návrh žalobkyně (tj. obviněné ve správním řízení) na nařízení ústního jednání.

2. Součástí žaloby učinila žalobkyně i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, když uvedla, že na základě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ve spojení s rozhodnutím žalovaného jako odvolacího správního orgánu, je povinna uhradit pokutu ve výši 500,- Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, tj. nejpozději do 30.7.2022 a náhradu nákladů řízení v paušální výši 1.000,- Kč. Pravomocným usnesením ze dne 19.8.2022 č.j. 16 A 18/2022-18 byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut, v jehož odůvodnění bylo mimo jiné uvedeno, že napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022 č.j. PK-VVŽÚ/ 5304/22, takovou ani žádnou jinou povinnost žalobkyni neukládá.
3. **Žaloba** žalobkyně byla označena jakožto žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru vnitřních věcí a krajského živnostenského úřadu č.j.: PK-VVŽÚ/5304/22 ze dne 24.6.2022. Dále pak v žalobě jako napadené rozhodnutí žalobkyně označovala rozhodnutí ze dne 24.6.2022. Žalobkyně v závěru žaloby poprvé uvedla rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 27.6.2022 č.j. PK-VVŽÚ/4137/22 a petit žaloby zahrnuje návrh na zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2022. K tomu soud uvádí, že po doručení žaloby byla žalobkyně soudem vyzvána dne 26.7.2022 k doručení napadeného rozhodnutí z důvodu, že nesplnila svoji povinnost doručit kopii napadeného rozhodnutí již při podání žaloby dle § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**). Podáním ze dne 9.8.2022 byla soudu doručena kopie rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022 č.j.: PK-VVŽÚ/5304/22, soud proto vzal na jisto, že napadeným rozhodnutím je tedy rozhodnutí ze dne 24.6.2022. Ani po doručení výše citovaného usnesení soudu ze dne 19.8.2022 žalobkyně nenamítala, že napadeným rozhodnutím není rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022. Soud není oprávněn předpokládat, jaké tedy rozhodnutí žalobkyně napadá, jelikož je plně v její dispozici, jaké rozhodnutí žalobou napadá.
4. V **žalobě** žalobkyně zejména popsala celý průběh správního řízení týkající se přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b), zákona č. 251/2016 Sb., některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o některých přestupcích**), kterého se měla dopustit tím, že dne 23.12.2019 kolem 13 hodiny řádně nezajistila svoji fenu rasy Kavkazský pastevecký, u plotu svého domu, která volně běhá po dvoře, a když M. K., nar. X, tr. bytem X (dále jen **poškozená**), zazvonila na domovní zvonek na brance domu, měla se vztyčit tato fena na zadní běhy a kousnout přes uvedený vratový sloupek oplocení do levé ruky, čímž jí měla způsobit zranění 2., 4. a 5. prstu této ruky, se kterým byla ošetřena ve FN v Plzni, s následnou pracovní neschopností od 30.12.2019 do 31.1.2020, tedy s nedbalostí nevědomou ve smyslu § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, měla ublížit na zdraví. Dále uvedla, že rozhodnutím žalovaného č.j. PK-VVŽÚ/5304/22 ze dne 24.6.2022 byla uznána vinnou z uvedeného přestupku, proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedla, že považuje za nezákonné provedení důkazu ohledáním místa přestupku po 2 letech od události, která má být prokazována. O provádění tohoto důkazu nebyla žalobkyně, ani její právní zástupce vyrozuměni. Žalobkyně po celou dobu řízení požadovala provedení důkazu rekonstrukcí na místě samém, kde by bylo podrobně poškozenou popsáno, jak se skutek stal, protože z výpovědi poškozené vyvstala řada pochybností, jak uznaly i nadřízené orgány, orgán 2. stupně, tj. žalovaný, a

Ministerstvo vnitra ČR. Orgán 1. stupně, tj. přestupková komise, ačkoli mu bylo nadřízeným orgánem doporučeno provedení rekonstrukce, požádal místo toho policejní orgán o ohledání místa, kde se měl skutek udát. Jelikož od prokazované události už uběhly téměř dva roky, je provedení ohledání za současné situace nelogické, situace na místě je samozřejmě nyní zcela jiná a z tohoto důkazu tedy nelze činit žádné závěry.

Rovněž uvedla výhrady proti rozhodnutí přestupkové komise, která podle ní neprokázala skutek bez důvodných pochybností a nepostupovala podle zásady *in dubio pro reo*, výsledky svědků byly provedeny nezákonně, spáchání přestupku ze dne 23.12.2019 bylo poškozenou oznámeno až dne 9.1.2020, kdy vyšetření psa a ohledání stavu už bylo nerelevantní. Žalobkyně nebyla ze strany poškozené o skutečnosti, že ji měl pokousat jejich pes, vyrozuměna vůbec, ačkoli spolu pracovali na jednom statku. Na místě údajného přestupku se nenacházeli žádní svědkové. Lékař do zprávy popsal úraz jinak, než ho popisovala sama poškozená při své výpovědi před komisí, konkrétně poranění jiných prstů, jiným psem. Protože orgán 1. stupně dne 30.4.2021 zamítl návrh žalobkyně na nařízení ústního jednání, výsledkem MVDr. V. V. a A. R. a dne 19. května 2021 pod čj. 132/21 vydal rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni vinnou z uvedeného přestupku, podala odvolání. Následně orgán 2. stupně dne 13.7.2021 pod čj.: PK-VVŽÚ/5057/21 napadené rozhodnutí orgánu 1. stupně opět zrušil, uvedl, že se neztotožňuje s názory orgánu prvního stupně týkajícími se provedení rekonstrukce a nařízení ústního jednání s vyslechnutím navrhovaných svědků a věc mu vrátil k novému projednání, v závěru poučil správní orgán 1. stupně, že v novém rozhodnutí je vázán právním názorem nadřízeného orgánu. Poté orgán 1. stupně znovu zahájil řízení a provedl důkazy svědeckými výpověďmi veterináře pana MVDr. V. a kamarádky poškozené paní R., kdy veterinář MVDr. V. si již nepamatoval, jakým způsobem se dozvěděl informace od poškozené, jen ho překvapilo, že lékař, který ošetřoval zranění poškozené, si nevyžádal prohlídku psa, jak je v podobných případech běžné a potvrdil, že k němu se pes chová vždy přátelsky. Správní orgán od počátku, resp. od doby, kdy poškozená nedokázala popsat, kde se v době incidentu nacházel zvonek, odmítal návrhy žalobkyně na provedení rekonstrukce na místě samém, ačkoli odvolací orgán v předcházejícím odvolacím řízení dal orgánu 1. stupně pokyn k provedení rekonstrukce. Správní orgán však nahradil rekonstrukci ohledáním provedeným Policií ČR, o kterém neinformoval žalobkyni ani jejího právního zástupce. Ohledání bylo provedeno až po 2 letech od údajného přestupku. Správní orgán v průběhu celého řízení nepostupoval v souladu se zákonem, neoznačoval důkazy předložené žalobkyní do spisu, nepoučoval řádně svědky a předestřel jim přesně situaci, kterou od nich chtěl prokázat. Žalobkyně se proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně opět odvolala, neboť má za to, že nebyla zjištěna objektivní stránka přestupku tak, aby o ní nepanovaly pochybnosti, a to především, zda k úrazu vůbec došlo na daném místě, čím byl úraz způsoben (zda psem, či plechovou stříškou nad zvonkem), jakým způsobem došlo k jednání, zda se poškozená o úraz svým jednáním nepříčinila (nestrkala ruku za plot apod.), a proto měl správní orgán rozhodnutí orgánu 1. stupně zrušit, případně celé přestupkové řízení zastavit. Vina žalobkyně tedy nebyla spolehlivě prokázána. Závěrem požadovala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2022 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, zároveň požadovala náhradu nákladů řízení bez specifikace.

5. **Napadeným rozhodnutím ze dne 24.6.2022 č.j. PK-VVŽÚ/5304/22** bylo dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto žalovaným odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení přestupkové komise ze dne 4.4.2022 č.j.: ZIH/398/2022, sp. zn.: 56/20. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.6.2022 mimo jiné vyplývá, že poté, kdy žalovaný svým rozhodnutím ze dne 4.11.2020, č.j.: PK-VVŽÚ/6322/20, sp.zn.: ZN/1447/VVŽÚ/20, zrušil rozhodnutí

přestupkové komise ze dne 7.9.2020, č.j.: 260/20, sp.zn.: 56/2019, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku ublížení na zdraví, a věc dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vrátil přestupkové komisi k novému projednání, pokračovala přestupková komise v započatém přestupkovém řízení. Dne 20.11.2020 si přestupková komise vyžádala spolupráci od PČR, OO Kralovice spočívající v zajištění podání vysvětlení ze strany paní A. R., jakožto možné svědkyně v přestupkové věci žalobkyně. Dne 8.12.2020 byl přestupkové komisi zaslán úřední záznam o podání vysvětlení, které paní R. učinila dne 3.12.2020 před PČR, OO Kralovice. Přestupková komise poté zaslala kopii tohoto úředního záznamu obviněné a zároveň jí sdělila, že ústní jednání přestupkové komise nařídí pouze v situaci, kdy o to obviněná požádá a zároveň navrhne nové důkazy na svoji obhajobu, a to jiné důkazy, než obviněnou již navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí paní R., svědeckou výpovědí pana MVDr. V. a důkaz rekonstrukci přestupku na místě činu. Provedení těchto důkazů přestupková komise odmítla s tím, že tyto důkazy nepřispějí k objasnění celé věci a není jich tudíž třeba. Po poučení dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky dne 20.4.2021 bylo přestupkové komisi doručeno sdělení žalobkyně, že trvá na svém stanovisku, že v průběhu vedeného řízení nebylo bez pochybností prokázáno, zda se skutek, z jehož spáchání je obviněna, skutečně stal, popřípadě jakým způsobem se stal. Proto žalobkyně trvala na svých návrzích na provedení důkazů svědeckou výpovědí paní R. a pana MVDr. V. a rekonstrukci přestupku, respektive jednáním na místě samém za účasti postižené paní K. za účelem vysvětlení sporných skutečností z její výpovědi. Dne 30.4.2021 vydala přestupková komise usnesení č.j.: 95/21, sp.zn.: 56/20, kterým dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky zamítla návrh žalobkyně na nařízení ústního jednání; proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné odvolání. Žalovaný se s názorem přestupkové komise a jejich zdůvodněním neztotožnil a byl naopak toho názoru, že nařízení ústního jednání je v dané konkrétní situaci nezbytné k uplatnění práv žalobkyně, proto svým rozhodnutím ze dne 13.7.2021, č.j.: PK-VVŽU/5057/21, sp.zn.: ZN/944/VVŽU/21 předmětné usnesení přestupkové komise zrušil a věc jí vrátil k novému projednání v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Přestupková komise následně dožádala PČR, OO Kralovice o součinnost dle § 75 zákona o odpovědnosti za přestupky, na základě čehož byla posléze k přestupkové komisi zaslána fotodokumentace čítající několikero fotografií zachycujících plot u nemovitosti žalobkyně, a to jeho dřevěné části včetně té, na níž je umístěn zvonek, dále pak betonové sloupky a taktéž vrátka, přičemž na některých je zachycena také hlava feny žalobkyně, která převyšuje jeden z betonových sloupků. Tato fotodokumentace byla přestupkovou komisí zaslána v kopii žalobkyni k seznámení se s tímto podkladem pro vydání rozhodnutí, a to zároveň s poučením dle § 36 odst. 3 správního řádu, kdy žalobkyni byla dána možnost se k tomuto novému podkladu vyjádřit. Dne 22.12.2021 došlo k přestupkové komisi vyjádření žalobkyně, že považují předmětnou fotodokumentaci za nezákonně získaný důkaz, a to zejména z toho důvodu, že přestupková komise žalobkyni o provedení tohoto důkazu včas neinformovala, a porušila tak § 51 odst. 2 správního řádu. Dne 22.3.2022 proběhlo u přestupkové komise nové ústní jednání, o jehož konání byla žalobkyně řádně a včas vyrozuměna a kterého se také zúčastnila, na nějž přestupková komise předvolala dva svědky, paní R. a pana MVDr. V.. Oba svědci se k tomuto ústnímu jednání dostavili a k dané přestupkové věci podali své výpovědi. V závěru ústního jednání žalobkyně uvedla, že požaduje, aby byla ze spisové dokumentace vyjmuta fotodokumentace dodatečně pořízená policejním orgánem na dožádání přestupkové komise, jelikož se jedná o nezákonný důkaz,

a aby byla provedena rekonstrukce na místě činu, přičemž za tímto účelem žalobkyně opět navrhla konání ústního jednání, a to na místě činu. Poté dne 4.4.2022 vydala přestupková komise usnesení č.j.: ZIH/398/2022, sp.zn.: 56/20, kterým dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky zamítla návrh žalobkyně na nařízení ústního jednání a žalobkyně proti němu podala včasné odvolání.

Žalovaný dále konstatoval, že po druhém zrušení přestupková komise respektovala právní názor krajského úřadu a požadované ústní jednání svolala a jako svědky předvolala právě žalobkyni navrhované svědky paní R. a MVDr. V., kteří v předmětné přestupkové kauze poté vypovídali. K rekonstrukci ani k šetření na místě samém nedošlo, avšak přestupková komise využila institut součinnosti a požádala policejní orgán, aby místo činu důkladně zfotodokumentoval. PČR, OO Kralovice žádosti dostalo, požadovanou fotodokumentaci pořídilo a zaslalo přestupkové komisi. Tato pak poskytla žalobkyni prostor vyjádřit se k předmětné fotodokumentaci, a to hned dvakrát, jednou ještě před samotným ústním jednáním, podruhé pak v rámci daného ústního jednání, což odmítla stejně jako fotodokumentaci samotnou s tím, že se nejedná o řádně získaný důkazní materiál, jelikož přestupková komise žalobkyni k pořízení tohoto důkazního materiálu nepřizvala, a porušila tak § 51 odst. 2 správního řádu a také sdělila, že danou fotodokumentaci považuje za nezákonně pořízený důkazní materiál a požaduje tudíž jeho vyjmutí ze spisového materiálu. Dále žalobkyně namítala, že přestupková komise využila institutu ohledání místa činu policejním orgánem, avšak měla nařídit tzv. rekonstrukci, jelikož ohledání místa činu po téměř dvou letech od data, kdy mělo k předmětnému přestupku dojít, se mívá účinkem. Rovněž uvedla několikero námitek ohledně postupu přestupkové komise, kdy v jejím postupu spatřuje až podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, jelikož dle názoru žalobkyně přestupková komise například porušila zákon, když tvrdila, že žalobkyně byla přítomna ohledání místa činu ze strany policejního orgánu a nepožadovala zde přítomnost svého zmocněnce, kdy skutečnost je taková, že na přítomnost zmocněnce se jí nikdo neptal.

Dle názoru žalovaného jsou námítky žalobkyně týkající se fotodokumentace pořízené policejním orgánem irelevantní, jelikož tento materiál neposloužil v daném přestupkovém řízení jakožto důkazní materiál, ale toliko jako podpůrný podklad. Stěžejní je, že přestupková komise vyslyšela požadavek žalobkyně na nařízení dalšího ústního jednání a výslech svědků paní R. a pana MVDr. V. a tyto výslechy pak řádně v rámci ústního jednání za přítomnosti žalobkyně provedla. Přestupková komise pak zcela v souladu se zákonem využila institut součinnosti zakotvený v § 75 zákona o odpovědnosti za přestupky a takto získaný podkladový materiál poskytla 2x žalobkyni k řádnému seznámení se a vyjádření. Na základě této fotodokumentace se poté přestupková komise rozhodla, že ústní jednání na místě činu, respektive šetření na místě samém či ohledání místa činu jakožto další důkazní prostředek již není nezbytné provést. Sama žalobkyně ve svém odvolání uvedla, že ohledání místa činu po téměř dvou letech ode dne, kdy mělo k přestupku dojít, je bezpředmětné, že měla být provedena přímo rekonstrukce. Jak však již krajský úřad, jakožto odvolací správní orgán, a také Ministerstvo vnitra ČR, jakožto orgán metodické pomoci v dané věci, dříve shodně uvedly, rekonstrukce, čili obnovení okolností, za kterých přestupek nastal - v daném případě by tedy šlo o opakovanou možnost pokousání poškozené psem, je v daném případě neproveditelným aktem. Přestupková komise mohla použít institut ohledání místa činu jakožto důkazní prostředek, pokud by se tohoto aktu účastnila sama a o aktu informovala také žalobkyni a jejího právního zástupce. Přestupková komise však došla k závěru, že za situace, kdy získala dvě další svědecké

výpovědi, zejména pak stěžejní svědeckou výpověď A. R. v řádně nařízeném ústním jednání, které se konalo na návrh žalobkyně a samozřejmě i za její účasti a taktéž účasti jejího právního zástupce, není potřeba opakovat ohledání místa činu a převrátit tak podklad získaný policejním orgánem do důkazního materiálu. Krajský úřad sice dříve přestupkové komisi doporučil provést žalobkyní navrhované důkazy a odůvodnil, v jakém směru by byly tyto důkazy přínosné, avšak nikde nevyslovil názor, že je nezbytné provést veškeré navrhované důkazy. Drobné rozpory ve výpovědích paní K. týkající se umístění zvonku na plotu či brance je skutečně možné vysvětlit rozčilením a zmatením paní K. způsobeným útokem psa. Přestupková komise napravila své pochybení a nařídila v dané věci na žádost žalobkyně další ústní jednání, kde jí byl zcela prokazatelně dán prostor pro realizaci veškerých jejích zákonem stanovených práv, a to zejména práva na řádnou obhajobu, když byli předvoláni a vyslechnuti oba svědci, jejichž výslech navrhovala. K tomu byl dán žalobkyni prostor vyjádřit se k fotodokumentaci získané v souladu s § 75 zákona o odpovědnosti za přestupky, u jejíhož pořízení samozřejmě nebyla její přítomnost a jejího právního zástupce nutná, jelikož se nejednalo o provádění důkazu ve smyslu § 50 a násl. správního řádu, a když tento fotografický podklad jí (komise) poskytla k vyjádření se. Žalobkyně má zajisté právo navrhnout důkazy na svoji obhajobu, avšak správní orgán není vázán jejími veškerými návrhy na provedení důkazu. Přestupková komise došla k závěru, že k naplnění zásady tzv. materiální pravdy dle § 3 správního řádu postačuje doposud získaný důkazní materiál plus dvě nové svědecké výpovědi a tak již nepovažovala za nezbytné provést ohledání místa činu jakožto důkazního prostředku, když k prokázání viny žalobkyně dle názoru přestupkové komise postačují získané svědecké výpovědi a lékařská zpráva stvrzující existenci odpovídajícího zranění paní K..

Závěrem žalovaný uvedl, že dospěl k závěru totožnému se závěrem přestupkové komise, kdy tato zamítla další návrh žalobkyně na nařízení ústního jednání s tím, že toto již není nezbytné k uplatnění jejích práv, proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

6. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 16.9.2022** v podstatě odkázal na odůvodnění svých rozhodnutí ze dne 24.6.2022, č.j.: PK-WŽÚ/5304/22, sp.zn.: ZN/858/WŽÚ/22, a ze dne 27.6.2022, č.j.: PK-WŽÚ/4137/22, sp.zn.: ZN/858/WŽÚ/22. Dále nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že předmětná rozhodnutí krajského úřadu jsou nesprávná a nezákonná, jelikož v řízení předcházejícímu vydání předmětných rozhodnutí nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a nebylo prokázáno, že se dopustila daného přestupku. Také bylo uvedeno, že souhlasí, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez jednání, a v případě úspěchu se vzdává náhrady nákladů řízení před soudem. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
7. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 24.6.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 16.9.2022 odpovídají obsahu spisu. Napadené rozhodnutí ze dne 24.6.2022 bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 30.6.2022 prostřednictvím datové schránky.
8. **V podání ze dne 22.9.2022** žalobkyně uvedla, že trvá na podané žalobě a na skutečnostech v ní uvedených s tím, že je nadále názoru, že rozhodnutí žalovaného je nesprávné a nezákonné, jelikož v řízení předcházejícímu vydání předmětného rozhodnutí nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a žalobkyni nebylo prokázáno, že se dopustila daného přestupku. Žalobkyně také souhlasila s tím, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání.

9. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
10. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022 z důvodů v ní uvedených. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobkyně i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
11. Dle **§ 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky** správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.
12. V **§ 75 zákona o odpovědnosti za přestupky** bylo do 1.2.2022 stanoveno, že orgán policie nebo jiný správní orgán provede bez zbytečného odkladu na žádost příslušného správního orgánu úkony potřebné k prověřování oznámení o přestupku, k projednání přestupku a k výkonu rozhodnutí. Pokud orgán policie nebo jiný správní orgán není k provedení požadovaných úkonů příslušný, neprovede je a vyrozumí o tom příslušný správní orgán.
13. Podle **§ 3 správního řádu** nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
14. V **§ 50 odst. 1 správního řádu** je stanoveno: Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
15. Dle **§ 51 odst. 2 správního řádu** o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.
16. Podle **§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu** jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání
17. V projednávané věci se k napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 24.6.2022 v podstatě vztahovaly toliko námitky týkající se zamítnutí návrhu žalobkyně na provedení rekonstrukce.
18. Z obsahu velmi rozsáhlého správního spisu v této věci vyplývá, že přestupková komise

měla k dispozici jako podkladový materiál kromě fotodokumentace pořízené na její žádost PČR, Obvodní odd. Kralovice, i snímky místa (černobílý i barevný) předložené žalobkyní. Dne 10.11.2021 bylo přestupkové komisi doručeno od PČR (Policie ČR), Obvodní odd. Kralovice, vyžádané ohledání vratového systému u domu žalobkyně včetně zaměření vratového sloupku i umístění zvonku a dále je na záběru zachycen pes, který vyskočil na oplocení; připojen byl i úřední záznam ze dne 5.11.2021 o ohledání místa přestupku a celkem 13 fotografií. Tudíž přestupková komise měla k dispozici jako podklad pro rozhodnutí fotodokumentaci výše uvedenou, která se od sebe neodlišovala, toliko dokumentovala, jak vypadalo místo přestupku, přičemž o fotografiích pořízených PČR, OO Kralovice je známo datum jejich pořízení, ale není známo datum pořízení fotografií předložených žalobkyní, ale i tato skutečnost je bez vlivu na rozhodnutí správních orgánů.

19. Při podání vysvětlení u přestupkové komise dne 29.6.2020 žalobkyně předložila z tiskárny vytištěný černobílý snímek předmětného místa, kde došlo dne 23.12.2019 ke kousnutí její feny do prstů levé ruky poškozené M. K., z něhož je patrné, že zvonek se nachází na levé straně vstupních dveří na úrovni či těsně nad úrovní levého zděného sloupku vedle těchto dveří. Při podání vysvětlení na PČR, Obvodní oddělení Kralovice dne 9.1.2020 sama žalobkyně uvedla, že zvonek byl umístěn z vnější strany vstupní branky v horní části po levé straně a nikdy dříve nedošlo k napadení žádné osoby, která na zvonek zazvonila, ale pro jistotu zvonek umístila do středu na vedlejší pole plotu. Dále uvedla, že o incidentu nebyla ze strany paní K. informována, ale informoval ji telefonicky veterinář MVDr. V. V..
20. S ohledem na všechny výše uvedené rozhodné skutečnosti soud se s názorem přestupkové komise i žalovaného ohledně nevyhovění návrhu žalobkyně na provedení rekonstrukce, který byl vyjádřen v jejich rozhodnutí, plně ztotožnil a zcela na něj odkazuje, jelikož jejich obsah je znám všem účastníkům tohoto řízení. Dle názoru soudu není třeba provedení rekonstrukce, navíc více jak 2 roky po události, neboť byl dostatečně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje správní řád, přičemž nelze vyloučit, že by mohlo při rekonstrukci dojít k nějakému zranění zúčastněných osob a navíc stejnou situaci ani nelze opakovat, když se jedná o zranění způsobené psem. Z výpovědí poškozené, slyšených svědků A. R. i MVDr. V., stejně tak i z lékařských zpráv, bylo zjištěno, jak a kdy k předmětné události došlo, čímž došlo k naplnění zákonné podstaty přestupku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, za což byla žalobkyni uložena pokuta 500,-Kč, tj. na samé spodní hranici, jelikož bylo možno uložit pokutu až do 20 000,-Kč.
21. V této souvislosti soud také připomíná, že správní orgány nejsou povinni provést veškeré účastníkem řízení navržené důkazy (dle § 52 správního řádu), je-li bezpečně a bez důvodných pochybností zjištěn skutečný stav věci. V daném případě soud považuje odůvodnění neprovedení rekonstrukce s ohledem na zjištěný stav jako dostatečné a odpovídající dalším okolnostem případu. V důsledku výše uvedené argumentace soud tudíž neshledal postup správních orgánů v rozporu se správním řádem, ač žalobkyně je opačného názoru. Tuto námitku žalobkyně proto soud neshledal důvodnou.
22. Soud z obsahu správního spisu také nezjistil, že by výsledky svědků byly provedeny nezákonně, jelikož z obsahu protokolu o jednání přestupkové komise takové tvrzení žalobkyně nevyplývá. Při ústním jednání byli svědci poučeni (poučení byli i v předvolání k provedení výsledku), následně vyslechnuti v přítomnosti žalobkyně i jejího zástupce, kdy odpověděli na položené dotazy. Tudíž ani tato námitka není důvodná.

23. Rovněž nebyla shledána důvodnou námitka žalobkyně, že správní orgán 1. stupně (přestupková komise) nerespektuje ani právní normy, ani názor nadřízeného orgánu, jelikož přestupková komise nakonec nařídila žalobkyni požadované ústní jednání a provedla i výslech žalobkyni navržených svědků A. R. i MVDr. V. V., čímž respektovala závazný názor žalovaného vyjádřený v jeho rozhodnutí ze dne 13.7.2021, č.j. PK-VVŽÚ/5057/21, jímž bylo zrušeno usnesení přestupkové komise ze dne 30.4.2021 č.j. 95/21, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na nařízení ústního jednání. Žalovaný však v uvedeném rozhodnutí přestupkovou komisi nezavázal, že je nezbytné provést veškeré žalobkyni navrhované důkazy, a dostatečný podklad pro rozhodnutí byl k dispozici z výše uvedené fotodokumentace.
24. Ostatními žalobními námitkami se soud v této věci nezabýval, jelikož se vztahují k rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2022 č.j.: PK-WŽÚ/4137/22, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a toto rozhodnutí žalobou ze dne 22.7.2022 nebylo napadeno.
25. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem výše uvedeným soudem nezbylo, než **žalobu zamítnout** jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), neboť žádná žalobní námitka žalobkyně v projednávané věci nebyla shledána důvodnou.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 24. února 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně